

Med. gh. 9. — 4) eine etserne oder mit Eisen beschlagene Koule H. 786, Sch. — Vgl. परिघ.

पलितं (nicht oxyt. nach P. 4,1,39, VArtt. 1.) UNĀDIS. 3,92. 3, 34. 1) adj. f. पलिता (nicht zu belegen) und पलित्क्री (angeblich vedisch) P. 4, 1,39, VArtt. 1. 2. greiz, altersgrau gaṇa अर्शमादि zu P. 5, 2, 127. ĠAṬĪDH. im ÇKDr. RV. 1,144,4. 164,1. 3,55,9. 10,4,5. युवानं सत्तं पलितो जंगार 55,5. पलित्क्रीरिच्युवतयो भवति 5,2,4. VS. 30, 15. पलितो जामेद-ग्रियौ न संज्ञानति TS. 7,1,9,1. PAÑĀV. Br. 21,10,6. भरद्वाजो कृ वै कृशो दोषः पलित आस AIT. Br. 3, 49. बाहू ÇAT. Br. 3, 8, 2, 25. शीर्षण्येवाप्ये पलितो भवति 11,4,2,6. 14. KAUC. 26. MBh. 1,5153. आकर्षणपलितः श्या-मो व्यसाशीतिपञ्चकः 7,5089 = 8872. पलिताङ्गशिरोधरो HARIV. 15988. शिरम् Spr. 1392. PAT. zu P. 8, 2, 25. मुण्ड MOHAM. 13 bei HARB. 267. पलित्क्री (auch पलिता nach Vop. 4, 27 und ĠAṬĪDH.) AK. 2, 6, 2, 12. H. 534. पलित durch पालयित्स् erklärt NIR. 4, 26. — 2) m. N. pr. einer Maus MBh. 12, 4933. — 3) f. पलित्क्री eine Kuh, die zum ersten Mal trüchtig ist, H. 1270. HALĀJ. 2, 118. — 4) n. a) graues Haar AK. 2, 6, 2, 44. H. 571. an. 3, 274. fg. MED. t. 122. HALĀJ. 2, 377. AV. 1,23, 1. 2. KAUC. 13. gaṇa अर्शमादि zu P. 5, 2, 127. गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलि-तमात्मनः M. 6, 2. BRĀG. P. 9, 3, 14. °दर्शन Suçr. 1,90, 12. 129, 8. 295, 15. 2,196, 6. RAŠH. 12, 2. °ज्ञानमाननम् KATHĀS. 40, 45. pl. Spr. 1505. MBh. 1,3467. 3492. 5,5828. Suçr. 2,152, 5. BHARTṢ. 3, 9. HIT. I, 104. — b) = केशपाश Haarschopf H. an. Geht wohl auf ein verlesenes केशपाक zu- zück. — c) Schlamm, Schmutz (कर्म, पङ्क) TRIK. 3, 3, 167. — d) Hitze, Gluth H. an. MED. — e) = शैलज Benzoin u. s. w. MED. — Vgl. अ०, पालित्य.

पलितंकरण (पलितम्, acc. von पलित, + 2. क०) adj. grau machend P. 3, 2, 56. Vop. 26, 62.

पलितंभविष्णु und पलितंभावुक (पलितम्, adv. von पलित, + भ०, भा०) adj. grau werdend P. 3, 2, 57. Vop. 26, 63.

पलितिन् (von पलित n.) adj. graue Haare habend MBh. 3, 12865.

पलियोग m. = परियोग P. 8, 2, 22, VArtt. 1.

पलीजक m. N. eines Dämons AV. 8, 6, 2.

पलेशिनी s. पलाशिनी.

पल्पूलन (vom folg.) n. Lauge, überh. ein mit beizenden Zusätzen ver- sehenes Waschwasser: नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुः TS. 2, 5, 5, 6. पदस्याः पल्पूलनं शकृद्दासो समस्यति AV. 12, 4, 9. KAUC. 11. तस्य मूत्र उदकदधिमधुपल्पूलनान्यासिच्य 22. — Vgl. अल्पूलनकृत.

पल्पूलय्, °पति mit Lauge —, mit beizendem Waschwasser behan- deln TS. 2, 5, 5, 6. abwaschen überh.: अस्त्रान्पल्पूलयति, यद्प्सु पल्पूल- र्यति TBr. 1, 3, 5, 2. 3. पल्पूलित गेबेizt, gegerbt: चर्मन् KAUC. 67. (in Lauge) gewaschen, von einem Kleide ÇĀKṢH. Çr. 3, 8, 12. पल्पूल (Vop. auch प- ल्युल, वल्पूल, वल्पुल) nach der 10ten Klasse = लवन und पवन DĀI- TUP. 35, 29.

पल्पूली s. वासः०.

पल्य (wohl von पल) n. 1) ein (wohl ein bestimmtes Maass fassender) Sack für Getraide Schol. zu H. 132. धान्य० LĪTṢ. 8, 4, 14. KĀTṢ. Ça. 22, 2, 27. — 2) eine best. grosse Zahl H. 132; vgl. die Anm. dazu.

पल्यङ्क = पर्यङ्क P. 8, 2, 22. m. 1) Ruhebett, Sitz, Bettstelle; = मञ्च, IV. Theil.

पर्यङ्क AK. 2, 6, 2, 39. H. 683. = मञ्च, पर्यङ्क, वृषी (als drei verschiedene Bedd.) MED. k. 113. — 2) ein Tuch, welches beim Sitzen um die Lenden geschlagen wird; = पर्यस्ति, पर्यस्तिका TRIK. 3, 3, 31. H. 679, Sch. MED.

पल्यय् s. u. 3. इ mit पलि (= परि).

पल्ययन (von 3. इ mit पलि) n. Sattel, = पर्याणा H. 1252. HALĀJ. 2, 287. Zügel TRIK. 2, 8, 47.

पल्यलिक oder °का N. pr. einer Localität Verz. d. B. H. No. 1242.

पल्यवर्चसं (पल्य + वर्चस्) n. P. 5, 4, 78, VArtt.

पल्युल्य् und पल्यूल्य् s. u. पल्पूल्य्.

पल्ल, पल्लति gehen, sich bewegen Vop. in DĀITUP. 15, 34.

पल्ल m. = स्थूलकुपूलक ein grosser Kornbehälter MED. I. 30. पव० Suçr. 2, 50, 17. 73, 7. 82, 6. — पल्लो s. u. पल्लि.

पल्लक s. दत्तैराड०.

पल्लल s. u. पल्लल.

पल्लव् (von पल्लव), °वति junge Schosse treiben: तादृशानो हि सद्- क्तित्वेवैव पल्लवत्यपि ÇATR. 14, 33.

पल्लव m. n. TRIK. 3, 5, 10. m. SIDDH. K. 250, a, 3. 1) m. n. Sprosse, ein junger Schoss, — Zweig; = किसल, किसलय AK. 2, 4, 2, 14. TRIK. 2, 4, 4. 3, 3, 417. H. 1123. an. 3, 704. MED. v. 40. HALĀJ. 2, 30. = विटप TRIK. 3, 3, 417. H. an. MED. VIÇVA im ÇKDr. (अशोकः) पल्लवापीडितः

MBh. 3, 2501. पुष्पैः पल्लवधारिभिः R. 2, 96, 30. Suçr. 1, 220, 7. 2, 13, 13. ÇĀK. 84. बालतरु० 147. RAGH. 1, 83. °रागताम्र 2, 15. Spr. 680. VARĪB.

BRĢH. S. 47, 5. 59, 1. स्वेदं ममार्ज तरुपल्लवैः BRAHMA-P. in LA. 59, 9. 10.

लतेव संनद्धमनोऽपल्लवा RAGH. 3, 7. 9, 29. 13, 24. Uneig. von den Fin- gern der Hand: कर० DEV. 4, 26. KĀURAP. 34. DHĪRTAS. 67, 6. पाणि०

MĀRK. P. 77, 28. अशोकाङ्कुरपाणिपल्लवे (voc. f.) ÇRUT. (BROCKH.) 34. von den Zehen: अङ्गि० BRĀG. P. 9, 11, 36. अशोकाङ्कुरपादपल्लवे (voc. f.) ÇRUT.

34. von den Lippen: श्रोष्ठ० Spr. 472 (n.). 1265. अघर० 620. AMAR. 32.

PAÑĀT. 220, 1; vgl. अघरं नवपल्लवेन — विधाय धाता Spr. 423. — 2) अंग्रुक० Schärpe Spr. 1229. RĀGA-TAR. 4, 576; vgl. 578. — 3) m. Bez.

einer best. Stellung der Hände beim Tanz Verz. d. Oxf. H. 202, a, 30.

— 4) Ausdehnung (विस्तर), m. TRIK. 3, 3, 417. H. an. m. n. MED. VIÇVA; vgl. पल्लवय्. — 5) Kraft (बल), m. H. an. m. n. VIÇVA im ÇKDr.; st.

dessen वन Wald MED. — 6) die अलक्त genannte rothe Farbe, m. H. an. m. n. MED. VIÇVA. — 7) das Gefühl der Liebe (प्रङ्कार), m. H. an.

m. n. MED. VIÇVA. — 8) m. Mädchenjäger, Wüstling (षिङ्ग) TRIK. H. an.

— 9) m. n. Armband ÇABDAR. im ÇKDr. — 10) m. n. = चापलः (!) ÇAB- DAR. ebend. Unbeständigkeit WILS. — 11) m. pl. N. pr. eines Volkes

MBh. 3, 1990. MĀRK. P. 57, 36. v. l. für पल्लव VP. 195, N. 158.

पल्लवक (von पल्लव) 1) m. a) Mädchenjäger, Wüstling HALĀJ. 2, 227; vgl. पल्लविक. — b) ein best. Fisch HALĀJ. 3, 37. — 2) °विका N. pr.

einer Zofe KATHĀS. 49, 119.

पल्लवग्राहिन् (प० + ग्रा०) adj. junge Schosse ansetzend so v. a. in die

Breite gehend, sich überall hin verbreitend: पाण्डित्य HIT. I, 131. दोष

der Fehler der Breite, Weitschweifigkeit Schol. zu Git. 1, 4.

पल्लवहु (प० + हु) m. der Açoka-Baum RĀGAN. im ÇKDr.

पल्लवमय (von पल्लव) adj. f. इ० aus jungen Schossen, — Zweigen ge- bildet; in सुललितलतापल्लवमी BHARTṢ. 3, 28 gehört das suff. zum